

МОЕТО РОДНО СЕЛО

Моето родно село се казва Славяново. Разположено е на два хълма, върхът хубава околност. Недалече се намира гористата мѣстност Палаза, прочута съ своята красота и прохлада. Селото има към 7,000 жители и около 1,200 къщи. Има: валсова мелница, фабрика за масло и лимонада, читалищно кино, бранническа дружина, училищна музика, гимназиален клонъ, електрическо осветление и др. Вечеръ, когато лампитѣ заблещатъ като звездички, то добива видъ на феерична картина.

Хубаво е, много е хубаво моето родно село!

Петъръ Н. Георгиевъ

Орле отъ IV отдѣление
с. Славяново, Никополска околия

РАЗХОДКА ИЗЪ РОДОПА

Зазоряваше се. Слънцето се издигаше бавно по хоризонта. Отдавна бѣхъ будна. Въ двора се чува гласове; азъ скочихъ радостна и излѣзохъ на двора. Бѣха дошли любимитѣ ми приятелки.

Пригответѣ се и тръгнахме на пътѣ. Предъ насъ се издигаха гордитѣ Родопи. Деньтъ бѣше хубавъ. Тихъ вѣтрецъ подухваше и разклащаше високитѣ върхове на дърветата. Тукъ-тамъ се чуваха чудно хубавитѣ пѣсни на птичкитѣ. Листата шумѣха, сякашъ си разказваха нѣщо.

Съ пѣсни и смѣхъ стигнахме върха. Предъ насъ се откри чудно хубава гледка. Дълго до забравя се любувахме на тази дивна красота на Родопи. Тукъ-тамъ лжкатуши бистра-

та като сълза вода на потока. Отъ лжчитѣ на издигналото се високо слънце, той прилича на сребърна верижка, която се стича бавно между зелени брѣгове, обсипани съ най-различни цвѣта.

Никога не ще забравя тоя скъпъ за мене лѣтень день!

Хубава си, скъпа наша Родино! Образътъ ти, милъ и величественъ, стои въ душата ми, която те люби!

Елена М. Радева
орле отъ II класъ
Асеновградъ

ОТЕЧЕСТВО

Нашето отечество е тамъ, където се чува българската речъ; където хората говорятъ, пѣятъ, плачатъ и се молятъ на български езикъ. Където живѣятъ съ сладката надежда за обединение на всички български сърдца и мечтаятъ за величието на старитѣ български царе. Щомъ отечеството е тъй скъпо, света длъжностъ е на всѣки бранникъ да го обича отъ все сърдце и душа. Да му служи честно и преданно и съ всичкитѣ си сили да помага за неговото преуспѣване, благоденствие, величие и защита. Печалния споменъ на вековното робство трѣбва всѣкога да бжде предъ очитѣ ни и да ни подканва насъ бранницитѣ да бждемъ на щрекъ, защото и днесъ очитѣ на враговетѣ ни не сж престанали да поглеждатъ завистливо на нашата родина и да чакатъ удобния часъ, за да турятъ край на политическата ни независимостъ.

Лидия Ст. Симеонова
орле отъ I класъ
Пловдивъ